

Vliv finanční krize z roku 1998 na ruský bankovní systém
Posudek na diplomovou práci

Jan Petružálek se ve své diplomové práci věnuje problematice vývoje ruského bankovního sektoru. Bohužel již vymezení předmětu zkoumání představuje v této práci problém. Zatímco název implikuje, že se autor zabýval krizí jako vstupním kontextem a bude popisovat hlavně události a opatření na krizi navazující, práce pojednává ve své větší části o událostech před krizí.

Autor zřídka pracuje s prameny, byť je jejich dostupnost díky internetu velmi jednoduchá. Ruské zákony, a to i ve starších verzích, lze najít na serverech www.rg.ru, www.consultant.ru, www.garant.ru. Používání sekundární literatury i v případech, kdy jsou primární zdroje dostupné, je nejen zbytečné, ale i nebezpečné z důvodu možných dezinterpretací. Autor nereflektuje legislativní změny provedené do konce roku 2006, tedy do konce jím vymezeného časového rámce. Celý legislativní aspekt je tak zbytečně odsunut do pozadí, ačkoli se mohl stát základem takto zaměřené práce. Těžko pochopitelný je i seznam literatury a hlavně pramenů. V tom se jako primární prameny objevují vedle statistických ročenek i články z časopisů a novin vybrané podle pochybného klíče.

Na uvedené práci se bohužel projevil až přehnaný spěch, se kterým byla napsána. Lze jistě pominout takové jevy jako je ich forma, která je spíše záležitostí vkusu jednotlivých autorů, daleko horší jsou prohřešky proti českému pravopisu, jejichž množství dosahuje značných rozměrů. Pravopis se mění podle toho, z jakého jazyka autor pro danou pasáž čerpal (typickým příkladem je střídání „Ruské federace“ a „Ruské Federace“. Není příliš jasné, z jakého důvodu je s takovou oblibou používána konstrukce typu „XY se domnívá, že...“ i v případech poměrně banálních a obecně známých faktů.

Autor se nevyhnul chybám, které působí jako mírně amatérské – zatímco zaměnění miliard za biliony v údajích o přílivu zahraničního kapitálu do Ruska v roce 1997 lze považovat za nepozornost při překladu z angličtiny (str. 40 – byť je 19 bilionů USD číslo naprosto nesmyslné), opakované překřtívání ruského premiéra na Kirilenka (správně Kirijenko) již indikuje systémovou chybu-totíž bezprostřední přejímání informací bez jejich ověření.

V některých případech autor přebírá názory jiných autorů a, i když nezapomíná tento fakt uvést, nepočíná si vždy zrovna dobře. Typickým příkladem takového tvrzení je teze Roje Medveděva o tom, že se experti všeobecně shodují na faktu, že by si Černomyrdinova vláda poradila s nastalou krizí lépe, než vláda Kirijenkova (str. 87). Toto tvrzení je typické pro skupinu autorů vyznávajících výraznou účast státu v ekonomice, nicméně označit je za všeobecný konsensus není možné. Z hlediska liberálních ekonomů to byl naopak Kirijenko, kdo přišel alespoň s pokusem řešení krizové situace (Aslund, Sutela, Jasin).

I přes poměrně negativní vyznění posudku autor shromáždil poměrně rozsáhlou bázi literatury. Práce tak přináší mnoho velmi zajímavých a přínosných informací, forma jejich zpracování snižuje hodnotu celé jeho snahy. Uvedené důvody proto nedovolují předkládanou práci hodnotit lépe, než jako **dobrou**.

V Praze dne 14. června 2007

Karel Svoboda